

אַחֲרֵי־כֵן לְעֵלְמָא וע"י התשוקה הזאת היא מתעברת ומוציאה כוחות אחרים של

שדים לעולם (אור החמה בשם מהרח"ו).

וְאֵלֵיךְ בְּנֵי דְאֹלֵי־דָת מְבַנֵּי נְשָׂא, מִשְׁתַּפְּחִין לְקַבְּלֵי

נוֹקְבֵי בְנֵי נְשָׂא ואותם השדים הזכרים שמולידה נעמ"ה מבני האדם

הם נמצאים כנגד הנקבות של בני האדם בעולם ובאים אליהם בחלום (הסולם),

וּמִתְעַבְּרִין מִנִּיְהוּ, וְאֹלֵי־דָן רוּחִין, וְכִלְהוּ אֲזֵלִין לְלִילִית

קַדְמִיתָא, וְהִיא מְגַדֶּלֶת לוֹן והם מתעברות מהם ומולידות רוחות רעות

וכל אלו הרוחות הולכים ללילי"ת שהיא הנקבה הראשונה של הקלי' והיא מגדלת אותם.

וְהִיא נִפְקַת לְעֵלְמָא, וּבְעֵיא (דף ע"ז ע"א) **רְבִייהָא, וְחַמַּת**

רְבִי בְנֵי נְשָׂא, וְאֶת־דְּבַקְתָּ בְּהוּ, לְקַטְלָא לְהוּ וליילי"ת יוצאת

לעולם ומבקשת ילדים קטנים שהוריהם לא קידשו את עצמם בשעת התשמיש ולכן היא

יכולה לשלוט על ילדיהם וליילי"ת רואה את הילדים של בני האדם האלו והיא נדבקת בהם

בכדי להורגם, **וְלֹא־שֶׁתְּאָבָא בְּרוּחֵיהוּ דְּרְבִי בְנֵי נְשָׂא** והיא

רוצה להישאב ולהיכנס באלו רוחות הילדים של בני האדם שהיא הרגה **וְהִיא אֲזֵלֶת**

בְּהוּא רִוְחָא (נ"א רביא), **וְאִזְדַּמְּנָן תַּמָּן תַּלְתָּ רוּחִין קַדְיִשִּׁין**

وهיא הולכת יחד עם אותו הרוח ואז מזדמנים שם שלוש רוחות של מלאכים קדושים

הנקראים סנו"י סנסנו"י סמנגל"ף (רמ"ק), **וְטַאסִין קַמָּה, וְנָטְלִין הַהוּא**

רוּחָא (נ"א רביא) **מְנַה, וּמְנִיחִין לֵיהּ קָמֵי קְדָשָׁא בְּרִידָ הוּא,**

וְתַמָּן מְתַנְלָפִי (ס"א מתאָלְפִי) **קַמִּיהּ** והם מעופפים לפניו והם לוקחים את

הרוח של זה הילד שהיא הרגה ולוקחים את הרוח הזאת ממנה ומניחים אותו לפני הקב"ה ושם הם לומדים תורה לפני הקב"ה (מק"מ בשם מהרח"ו).

בְּגִינֵי כֶּךָ אֹרְיִיתָ אֶזְהַרְתָּ לָּהּ לְבִנֵי נִשְׂאָ, וְהִתְקַדְּשָׁתָם וְהִיָּתָם קְדוֹשִׁים וְדָאֵי ומשום כך התורה

מזהירה את בני האדם ואומרת והתקדשתם והייתם קדושים בודאי דהיינו שתתקדשו בשעת התשמיש. **אֵי אִשְׁתְּכָח בֵּר נִשְׂ קְדִישָׁא, לָא מְסַתְפֵי מִיְנָהּ** כי אם מצוי האדם בקדושה בשעת התשמיש אז הוא לא מפחד מלילית ומחילותיה, **דְּבַדִּין וּפְיִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֵלִין תְּלַת מְלֶאכִין קְדִישִׁין דְּאֶמְרָן** כי אז מזמין הקב"ה את השלושה מלאכים הקדושים שאמרנו הנקראים סנו"י סנסנו"י סמנגל"ף, **וְנִטְרִין לֵיהּ לְהֵהוּא רַבֵּיא, וְהִיא לָא יִכְלָא לְאַבְאָשָׁא לֵיהּ** והם שומרים את הילד שנולד מאותו התשמיש והיא לא יכולה להרע לו ולהזיק לו, **הֵדָא הוּא דְכְּתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, **לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלְךָ** (תהלים צא) **מֵאֵי טַעַמָא לֹא תֵאָוֶנֶה אֵלֶיךָ רָעָה** ומה הסיבה שלא תאוונה אליך רעה. **בְּגִין כִּי מְלֶאכִין יִצְוָה לָךְ** בגלל כי מלאכיו יצוה לך כי הקב"ה מזמין שלושה מלאכים הנקראים סנו"י סנסנו"י סמנגל"ף בכדי לשמור עליך, **וְכְתִיב**

אור הרשב"י

לא תאוונה וגו', שלא יבעתוך חלומות רעים וכו', ונגע לא יקרב באהלך, לא יהא לך בן או תלמיד מקדיח תבשילו ברבים.

[קצג] ואיתא בילקוט שמעוני על מש"כ לא תאוונה אליך רעה, א"ר חסדא א"ר ירמיה בר אבא שלא ישלוט בך יצה"ר, ונגע לא יקרב באהלך, שלא תמצא אשתך ספק נדה וכו'. ד"א

הלימוד היומי

(תהלים צ) **כִּי בִי חֶשֶׁק** [קצד] **וְאִפְלֹטָהוּ** דהיינו שכאשר האדם חושק בקב"ה

ומקדש את עצמו אז הקב"ה שומר ומגן עליו מכל דבר רע.

דַּאי בַר נֶשׁ לָא אֲשַׁתְּכַח קַדִּישָׁא, וְאֲשְׁלִיף רוּחָא

מִסְטָרָא דְמִסְאָבָא כי אם האדם לא מצוי בקדושה בזמן התשמיש

ומושך לבנו רוח מצד הטומאה, **כִּדִּין הִיא אֲתִיָּא וְחִיִּיכַת בֵּיהּ**

בְּהֵוֹא רַבִּיָּא אז היא באה ומחייבת באותו התינוק שנולד. **וְאִי קָטִילַת**

לֵיהּ, אֲשַׁתְּאֲבַת בְּהֵוֹא רוּחָא, וְלֹא תַעֲדִי מַנְיָה לְעֵלְמִין

ואם היא הורגת אותו אז היא נשאבת ונכנסת ברוח של הילד שנולד והיא לא תסור ממנו

לעולמים. **וְאִי תִימָא אֵינּוֹן אַחֲרֵנִין, דְּקָטִילַת לוֹן, וְאִזְדְּמִנוּ**

קַמָּה אֵינּוֹן תְּלַתָּא קַדִּישִׁין, וְנִטְלִין מִנָּה הֵוֹא רוּחָא ואם

תאמר שהרי אותם הילדים האחרים שלילי"ת הורגת אותם ומזדמנים לפניה אלו השלושה

מלאכים הקדושים הנקראים סנו"י סנסנו"י סמנגל"ף והם לוקחים את אותו הרוח של הילד

שנולד, **הָא לָא בְּסִטְרָא דְמִסְאָבָא אֲשַׁתְּכַחוּ, אִמְאִי שְׁלֹטָא**

לְקָטְלָא לְהוּ וקשה שהרי אלו הילדים הם לא נמצאים בצד הטומאה כי אם כן לא

היו המלאכים מצילים אותם ואם כן קשה למה היא שולטת עליהם בכדי להרוג אותם ולמה

המלאכים לא שומרים עליהם שלא יהרגו אותם. **אֶלָּא, הֵאִי כַד בַּר נֶשׁ לָא**

אֲתַקְדֵּשׁ אלא בגלל שכאשר האדם לא מקדש את עצמו בשעת התשמיש, **אֲבַל**

אור הרשב"י

[קצד] וביאר התורת המגיד על מש"כ כי בִּי החשק, שהוא בחי' החלק שיש בו ממש. חשק, ר"ל עיקר העבודה של בני האדם הוא

הלימוד היומי

לֹא אֶתְכַוֵּן לְאַסְתָּאבָּא וְלֹא אֶסְתָּאב, בְּגִין כִּי יִכְלָא
לְשַׁלְטָאָה בְּגוֹפָא, וְלֹא בְרוּחָא, וְהוּא גַם לֹא מִתְכוּן לְטִמְאוֹת אֶת עַצְמוֹ
וְלִכֵּן הוּא לֹא נִטְמָא אִזְ לִכֵּן הֵיא יִכּוּלָּה לְשַׁלוֹט עַל הַגּוֹף וְלֹא עַל הָרוּחַ שֶׁל הַיֶּלֶד [קצח].

וְזִמְנִין אִשְׁתְּכַח דְּנִפְקַת נְעֻמָּה לְעֵלְמָא, לְאַתְחַמְמָא
מִבְּנֵי נְשָׂא וּלְפַעֲמִים קוֹרָה שְׁנַעֲמָה אִמָּא דְשָׂדִים יוֹצֵאת לְעוֹלָם
לְהַתְחַמֵּם מִבְּנֵי הָאָדָם בְּזִמְנֵי שְׁנָתָם, וְאַשְׁתְּכַח בְּרֵי נֶשׂ בְּקִשְׁרָא (נ"א
בְּקִשׁוּיָא) דְּתִיאֻבְתָּא עֲמָה, וְאַתְעַר מִשְׁנֵתִיהּ, וְאַחִיד
בְּאַנְתְּתִיהּ, וְשָׁכִיב עִמָּה וְנִמְצָא הָאָדָם בְּחִלּוּמוֹ בְּקִישׁוּי אֲבֵר ע"י הַתְּעוֹרְרוֹת
הַתְּאוּדָה עִימָה וְאִזְ הוּא מִתְעוֹרֵר מִשְׁנֵתוֹ וְהוּא אֶחָז בְּאִשְׁתּוֹ וְשׁוֹכֵב עִימָה [קצח], וְרַעֲוֵתָא
דִּילֵיהּ בְּהַהוּא תִיאֻבְתָּא דְהוּה לֵיהּ בְּחַלְמִיהּ וְאִמְנַם הָרַצוֹן

אור הרשב"י

לילך לשמש עם אשתו אם טהורה (אם אינו
יכול להמית את אברו) כדי שלא יבוא לידי
הוצאת זרע לבטלה. ואם אינה מעוברת או
מינקת נראה שישים מוך באותו מקום כדי שלא
תתעבר מאותה ביאה כי אם תתעבר אז מולדת
רוחין וכו' ובנים נכפין כמו שאמרו (עיין באר
היטב סימן ר"מ ס"ק כ"ד בשם האר"י) סכנה
לולד. ואם השכים באמצע ראייתו קרי או
אפילו בסופו אם עדיין מרגיש באמתו קצת זרע
יֵאָחֵז בְּאִמָּה עַל יְדֵי מַטְלִית שְׁלֹא יֵצֵא וְיִלְךְ
לְאִשְׁתּוֹ, לְפִי שְׁאִין שִׁיעוֹר לְהוֹצֵאת זֶרַע אִפִּילוּ
מִיַּפֵּה אַחַת.

[קצח] ואם כן יוצא שיש שלושה מדרגות א' מי
שמקדש את עצמו בשעת תשמיש ומהרהר
בקדושה אז אין הולד מתיירא משום דבר רע
ב' מי שחושב על דבר של טומאה אז יש לסט"א
שליטה על גופו ועל רוחו של אותו הילד ג' אם
הוא לא חושב לא על קדושה ולא על טומאה אז
יש לסט"א שליטה על גופו ולא על נפשו של
הילד כי מזדמנים אלו השלושה מלאכים
הקדושים הנקראים סנו"י סנסנו"י סמנגל"ף
ומצילים את רוחו. (מק"מ).

[קצח] וכתב הר"י צדוק הכהן מלובלין – ספר
הזכרונות מצות פריה ורביה פרק ב' וז"ל ואם
השכים משינתו ומצא איברו בקישוי ימהר